

kunde maaske noget tale for, at Rektor stillede sig saadan, skønt jeg personlig ikke kan begribe, at et fornuftigt tænkende Menneske kan indtage et saadant Standpunkt. Men Drengen havde været ganske overordentlig flink. Det har vist sig, at han for Opførsel har faaet Aarskarakteren 6, der havde aldrig været noget i Vejen, han havde ikke forsømt en eneste Dag undtagen den Dag, da Forældrene bad, om han maatte være hjemme Dagen før hans Konfirmation.

Rektoren i Odense var i den Grad opsat paa at føre sin besynderlige Krig igennem, at han meddelte Eforatet ved Skolen, bestaaende af Biskoppen og Stiftamtmanden, Sagen, og de gav ham, formodentlig fordi de ikke kendte Sagen, Medhold, og han erklærede, at han vilde gaa saa vidt, at han eventuelt vilde sætte sin Stilling ind paa Sagen. Det gjorde han til Held for sig selv ikke. Han henviste til § 54 i en Forordning for de lærde Skoler af 7. November 1809, Afsnit V, altsaa fra Frederik den Sjettes andet Regeringsaar. Denne § 54 lyder saaledes — med Formandens Tilladelse skal jeg tillade mig at oplæse den —: „Naar ogsaa de strengere Straffe er forsøgte uden Virkning, eller naar en Discipel formedelst Usædelighed og for Meddisciple farligt Eksempel fortjener at forvises fra Skolen, da skal Skolens første Lærer give hans Forældre eller Værge Anledning til at tage ham ud af Skolen. Vil de det ikke, da anmelder han Sagen for Skolens Eforat, som bemyndiger til Disciplens Bortvisning. Dersom Meningerne derom er forskellige, bør Indberetning uopholdelig ske til Direktionens Afgørelse“. Denne Paragraf blev nu bragt i Anvendelse overfor denne Dreng, som efter Forældrenes Anmodning var blevet en Dag hjemme, og der har altsaa ikke i Eforatet været nogen Tvivl om, at den skulde bringes i Anvendelse, thi der skete ingen Henvendelse fra Eforatet til Skolens øverste Ledelse, til Direktionen, Kultusministeriet, den kom fra Forældrene, og Forældrene er i høj Grad taknemmelige for den Holdning, som Kultusministeren har taget i denne Sag, fordi Drengen kom i Skole igen, og Rektor satte ikke sin Stilling ind paa det. Nu traf det i dette Tilfælde en Familie, som ikke agtede at bøje sig for Rektors Afgørelse og havde Indflydelse, saa man kunde føre Sagen igennem, for der maatte sættes temmelig store Kræfter i Bevægelse, inden man naaede til det Resultat, som man naaede. Men lad os tænke os det Tilfælde, at det havde

drejet sig om en Søn af en Enke, der havde faaet denne Dreng hjem, og som havde faaet et saadant Brev fra en myndig Rektor, og som ikke havde nogen til at give sig Raad, og som altsaa havde faaet at vide af Rektor og Eforat, Biskop og Amtmand, at der var ingenting at gøre, hendes Søn var umulig og skulde ud af Skolen — og at blive bortvist fra en Statsskole er ikke nogen Anbefaling til at komme ind i en anden Skole. Der kunde tænkes mange Tilfælde, hvor denne i høj Grad uretfærdige Handling vilde komme til at faa meget ubehagelige og meget uretfærdige Følger. Det er heldigvis ikke paa alle Skoler, man gaar saa urimeligt strengt frem. Jeg skal nævne et Eksempel fra en anden Skole, hvor der havde været nogle Spektakler med Disciplene, som i dette Tilfælde havde forset sig. De havde en Dag, da en Lærer var gaaet ind i et Værelse, drejet Nøglen rundt og lukket af; Drengene stod udenfor, og naar de hørte, at Læreren begyndte at banke paa Døren, blæste de paa et Valdhorn, de havde; hver Gang han bankede paa Døren, blæste de ham et Stykke paa Valdhornet, saa hørte de ikke, at han rumsterede derinde; til sidst maatte han springe ud af Vinduet, og han meldte Sagen. Paa denne Skole havde man nu andre Strafferegler end i Odense; Drengene blev straffet med to Dages Afkortning i en følgende Ferie.

Jeg vil nu henvende mig til Kultusministeren med en Henstilling om, at der maa blive udarbejdet en ny Forordning for de højere Skoler, idet Frederik den Sjettes Forordning af 1809 vistnok kan siges at være moden til at henlægges. Her gik det saadan, at Rektor blev paa sin Plads, efter 3 Ugers Afbrydelse af Skoletiden fik Drengen Lov til at gaa i Skolen igen, Forældrene fik en Reprimande, fordi de ikke havde været tilstrækkelig ydmyge overfor den mægtige Rektor, da de bad om at faa deres Søn hjem Dagen før Konfirmationen. Men det Forhold kan i høj Grad trænge til en Ændring, og jeg har draget Sagen frem for at henlede Kultusministerens Opmærksomhed herpaa.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde holdes i Morgen, den 28. Oktober, Kl. 12 med følgende Dagsorden:

- 1) *Eventuelt: Anden Behandling af:*
Forslag til Lov om Fiskerilaan.